

2017. április 24. hétfő

Jn 3, 1-8

Nikodémus, a farizeus előljáró titokban, éjszaka felkeresi Jézust és megvallja Neki, hogy tudja ki Ő; Istentől jött tanító. Akadályozza a saját kivívott tekintélye, jóléte abban, hogy nyíltan is megvallja Jézusnak, milyen belátásra jutott.

Jézustól azt kapja, hogy felülről kell ahhoz születni, hogy valaki megláthassa az Isten királyságát.

Milyen is lehet az a „felülről születés”?

Benne van az is, hogy az ember a jelen veszteni-valóit fel meri tenni és kész elveszíteni, ha úgy alakul.

A felülről újjászületett ember:

- nem fél, ha érez is félelmet Atyja elé helyezni azt,
- szabad,
- derűs, érzi és tudja, hogy jó úton halad,
- nem tesz olyat embertársaival, amit magának sem kívánna,
- terhekkal, gondban levésekkel megrakott, mégis újra meg újra odafordul Teremtőjéhez,
- tudja, hogy a "Szellem odafúj, ahova akar",
- hálás: tisztában van a saját érdemeivel és megköszöni amit kap.

Jézusom, eléd teszem, újra meg újra megfogalmazva életem megoldhatatlannak látszó gondjait és kérdéseit. Felülről, a Jóistentől kérem a motiváló erőt mindennapjaimhoz. Hiszem, hogy a Szentlélek vigasztaló erejével újjá tudok születni bánatomból. Önvizsgálatot tartok; cselekedeteim szeretetből fakadóak-e.

Felajánlom munkálkodásaimat, erőfeszítéseimet és hálát adok az apró lépésekért!

Papp Gábor (Budapest)